

Sista protesten !

Speisat replikskifte i kommunfullmäktige i november. Här skall inte Roland Norbäck från lilla vpk komma och tala om för oss i tekniska nämnden var vi skall sätta upp gatubelysningen i stan, även om där inte finns några vägar. (Strukna vägar i budgeten mellan A 7 och Säve, Terra Nova och Rävågen men inte belysningen för 80 000 kronor). Och antyda om vad de på landet tycker. Vi har ju med stor majoritet i tekniska nämnden beslutat, att på landet skall det vara mörkt och alla gamla gatlykter skall bort.

Det stundar valtider och hur skulle det se ut om vi måste lova, att de skulle få behålla sina gamla lykter som sitter där och lyser. De har ju mänskenet, vilket vi aldrig ser i stan för där har vi ju gatlykter överallt.

Nej, en levande landsbygd skall vara mörk och naturlig och inte upplyst.

Erik Olsson
Kovik, Sanda

Nå har di bleit årets kommun tro ju de att de kistar när de stor elefantar dansar ei Östargravar u läpar drinkar i ruinar. Men hald raint ettar turistar de far vör kravle omkring ei mörkre u gäre, för gatlykter på lande de har di int råd me

När de stor elefantar dansar ei Östargravar

Tänk om det varit i dag som Thjelvar hade tänt elden så Gotland inte sjönk om nätterna, Milda makter vad sammanhåden det då skulle blivit för tekniska nämnden, när man har trubblat så med ettgatulyse ett halvt år. Nu kommer jag att sätta upp en egen gatlykta här för vi behöver den. Ja så är det att vara pensionär på landsbygden, stora vackra ord om levande landsbygd som kan vi stoppa upp där bak nu vet vi bättre hur det ligger till. Herrarna är välkomna ut och se när jag fått upp min gatlykta som jag nu får bekosta själv efter 36 år av kommunalt gatulyse men kom ihåg inget traktamente och reseersättning för vi måste jo spara duktiga tag efter smållarna med Snäck, Borgen och Turistorganisationerna.

Kovik i Sanda
Erik Olsson

beslutade regering och riksdag att trafiken skulle bli kvar på Ny-näshamn och Oskarshamn.

Eriks stora strid med byråkratin och politiken handlar om en gatlykta på stora vägen (väg 140) vid hans Koviksfastighet. Kommunen ville av besparingsskäl släcka den lampa som landsbygdkommunen tänt 36 år tidigare och andra enstaka ljuspunkter på landsbygden. Erik protesterade och hävdade att det handlade om säkerheten för dem som bor på landet. De ska inte behöva lida för att kommunalpamparna slösar pengar på skandaler Snäck, Borgen och turistorganisationerna. Ett särskilt öga hade Erik till det centerpartistiske kommunalrådet Thure Larsson som var ordförande i Tekniska nämnden och dess arbetsutskott.

Gotlands kommuns koilböikrar, dvs de två kommunalråden Thure Larsson och Erik Carlsson. Mosaik 1989.

Gatlyktestriden finns dokumenterad i en mosaik i Kovik. Men redan i augusti 1987 hade Erik låtit sätta upp en egen lyktstolpe och gjort en mosaik TITTELITURE som han donerade till kommunen på villkor att den hängdes upp på en av Erik godkänd offentlig plats. Kommunstyrelsen tackade dock nej och kommunalrådet uppfattade det som elakt och förbaskat dumt. Erik Olsson måste ha varit på hemskt dåligt humör när han gjorde det säger han i GA 25 september 1987. Erik arbetade en hel månad med mosaiken som finns kvar i förvar på Kovik. Eriks lyktstolpe fanns kvar ända till årsskiftet 2010–2011 då den ersattes av en ny på andra sidan vägen.

År 1991 pågick en sandlådestrid i de gotländska konstnärskretsarna. Kommunens kulturförvaltning hade tillsatt en kommitté eller jury bestående av Örjan Ringbom, Jan Brunius och Olle Gibson. De presenterade en lista över »godkända« gotländska

Mosaiken från 1987 står kvar i Koviks förråd i väntan på att kommunen kanske ändrar sig.